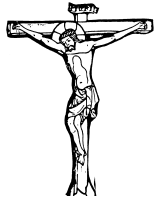

LÅNGFREDAGEN

IN PARASCEVE

Tekst Joh 18 og 19. Preken Asbjørn Hjorthaug, Den Lutherske Menighet, Knapstad

Vår Herre Jesu Kristi lidelseshistorie kjenner vi godt fra før. Men jeg må innrømme at hver gang den leses, så blir den nærværende og aktuell for meg på en helt spesiell måte. Denne historien griper meg fordi Jesu død på korset, hans smerte og pine skjedde i mitt sted. Jeg var med da det skjedde. Han hang der for mine synders skyld. Da han ropte ut: *"Det er fullbrakt"*, så var jeg reddet fra den evige død.

Her på Golgata ble Adams fall og dermed hele menneskeslektens frafall gjenopprettet. Her ble løftet om at slangens hode skulle knuses, oppfylt. Satans seir ved livets tre ble vendt til tap og nederlag ved korset tre da Jesus seiret over synden og døden og djevelen. Vi er medskyldige til dramaet på langfredag. Her på Golgata tok Gud et oppgjør med våre syndere.

Den grunn hvorpå jeg bygger er Kristus og hans død. I Jesu pines skygger er sjelens hvile søt. Der har jeg funnet Livet, selv er jeg intet verd. Hva Jesus meg har givet er mig for Gud så kjær.

Betyr denne historien noe for deg?

Ser du at det var din frelser som led smerten og hang på korset?

Er du virkelig klar over at det var for dine synders skyld at Jesus måtte igjennom dette?

"Se det mennesket!"

Vi leste om Jesus der han står foran Pilatus: *"Så kom Jesus ut, og han bar tornekrone og purpurkappen. Og Pilatus sa til dem: "Se det mennesket!"*

Pilatus gir et forvirret inntrykk. Han spør ut Jesus om han var konge, men ikke noe i teksten viser oss om han skjønnte hva Jesus svarte. Han spør om hva sannhet var, men ingen ting tyder på at han virkelig søkte sannheten i Skriften. Pilatus var urolig og ga uttrykk for at han ikke fant noen skyld hos Jesus. Men en sannhet slår Pilatus fast i det han sier: *«Se det Mennesket»*. Adam betyr «menneske». Den gang Adam brøt Guds bud dro han hele menneskeslekten med i synden og døden. Gud sa klart i fra: *«Den dagen du eter av frukten skal du dø.»* Men nå er Kristus den andre Adam. Når han nå døde, gjorde han det ikke på grunn av sin egen synd for han var syndfri, men på grunn av den første Adam og alle menneskers synd. *Altså, likesom én manns fall ble til fordømmelse for alle mennesker, så fører én manns rettfærdige gjerning til frifinnelse og liv for alle. Rom 5,18* *"Se det mennesket!"* Se Adam! Se hver enkelt av oss. Det er vi som står her med tornekrone. Jesus står der i ditt og mitt sted. *Vi vet at én er død for alle, derfor er de alle døde. 2Kor 5,14* *"Se det menneske"*. Pilatus viser oss her Jesu stedfortredende gjerning. I teksten blir vi også påminnet om hva Kaifas engang hadde gitt jødene råd om: *at det beste var at ett menneske døde for folket.*

Langfredag viser oss loven.

Hele Jesu lidelseshistorie var en virkelig psykisk og kroppslig lidelse. Svetten var som blod. Jesus hadde angst og var redd. Smerten av piskeslagene og tornekrone var reell og det samme kan sies om spikrene gjennom hender og føtter. Han tørstet og led av angst siden han var forlatt av Gud. Han ble bespottet og gjort narr av helt inn i døden. Synden fører med seg en straff som

virkelig kjennes. Den er reell. Det fikk røverne erfare. Forskjellen mellom dem og Jesus var at de fikk straff som fortjent, mens Jesus led alt uskyldig. *Sannelig, våre sykdommer tok han på seg, og våre smerter bar han. Vi trodde han var blitt rammet, slått av Gud og plaget. Jes 53,4* Det ufattelige var at hovedpersonen i denne lidelseshistorien var Guds Sønn. Dette måtte selv offiseren og soldatene innrømme: *Men da offiseren og de andre som holdt vakt over Jesus, opplevde jordskjelvet og det som hendte, ble de grepet av redsel og utbrøt: "Sannelig, han var Guds Sønn!" Matt 27,54*

På påskedagen får vi beviset for at Jesus var rettferdig og at døden ikke kunne holde på ham. Han var Guds Sønn. Både jødene og den ene røveren gjorde narr av Jesus der han hang på korset: *De som gikk forbi, ristet på hodet og spottet ham: "Du som river ned templet og bygger det opp igjen på tre dager! Frels nå deg selv, hvis du er Guds Sønn, og stig ned av korset!" På samme måte gjorde også overprestene narr av ham sammen med de skriftlærde og de eldste, og de sa: "Andre har han frelst, men seg selv kan han ikke frelse. Han er jo Israels konge; nå kan han stige ned av korset, så skal vi tro på ham. Han har satt sin lit til Gud; la Gud redde ham nå, om han har ham kjær. For han sa at han var Guds Sønn." Også røverne som var korsfestet sammen med ham, hånte ham på samme måte. Matt 27,39*

Men Gud rettferdiggjorde ikke sin Sønn ved å la ham stige ned av korset. Han skulle dø for våre synder. Han skulle være vår frelser. Han skulle ikke rettferdiggjøre seg selv, men hele verden. Dette er et ubeskrivelig under. På korset henger altså den Treenig Gud, Faderens Sønn, beskrevet i trosbekjennelsen som: *født av Faderen før alle tider, Gud av Gud, lys av lys, sann Gud av sann Gud, født og ikke skapt, av samme vesen som Faderen; ved hvem alt er skapt;* Peter beskriver dette slik: *Men livets høvding drepte dere, han som Gud reiste opp fra de døde; det er vi vitner om. Apgj 3,15* Og Paulus sier i 1.Kor 2,8:- *ville de ikke ha korsfestet herlighetens Herre.*

Langfredag viser oss at Gud ikke tar det lett med synden. Gud slår fast at syndens følger er døden. Dette har Gud aldri gått tilbake på. Ser du rundt deg i verden så bekymrer folk seg lite over sine synder. De lever livets glade dager og tenker vel som så at Gud er kjærlighet uansett hva vi gjør. Gjør jeg så godt jeg kan, så går det bra. Men den som har hørt og forstått langfredagens evangelium kan umulig slå seg til ro med dette. Gud utøser en hellig vrede over synden og sparer ikke sin egen Sønn. Jesus måtte selv smake helvetes kvaler og også bli forlatt av sin egen far: *Ved den niende time ropte Jesus med høy rost: "Elí, Elí, lemá sabaktáni?" Det betyr: "Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?" Matt 27,46*

På langfredag møter Gud oss med loven slik at vi blir skyldige og bekjenner våre synder. Det er bare å konstatere: Vi har syndet i tanker, ord og gjerninger og kjenner daglig den onde lyst i våre hjerter. Alt dette er synd. Jesus måtte lide korsets død for at vi ikke skulle gå fortapt. Prøv deg med de 10 bud. Test ut dine gjerninger, dine tanker, dine begjæringer og følelser. Det er nok med ett brudd for at du skal dømmes skyldig. Vi har av naturen en enorm syndegjeld. Når Guds Lam bærer all verdens synd opp på korset, så betaler han syndegjelden for alle mennesker en gang for alle. Han nagler skyldbrevet fast, soner straffen og vi går fri. Når loven dømmer deg og anklager deg for ikke å strekke til, så vær klar over at dette er årsaken til at Jesus ofret seg selv for deg. Jesus døde for oss mens vi var synder, mens vi var fortapte. Det hele var en gedigen redningsaksjon satt i sene av Gud selv for å berge deg og meg fra døden. Jesu frelsesverk omfatter alle dine store og små synder.

Langfredag viser oss evangeliet.

Da du ble døpt som et lite barn så tok Gud deg til seg som sitt barn. Det gjorde han enda han visste hvilke synder du kom til å gjøre. Han viste om dine evner og anlegg for sløvhet, unnfalldenhet, feiltrinn, ondskap, trosløshet m.m. Likevel aksepterte han deg som sitt barn på grunnlag av Kristi død på korset. Jesus vant deg en evig rettferdighet, en evig frifinnelse, som gjelder for Gud.

*Min Jesus du er såret for mine synder så
Jeg burde have båret den straff som på deg lå.
Se hit her står jeg arme, fordømt til vredens ris
Deg over meg forbarme din nådes glimt meg vis.*

Ja, det behaget Gud å knuse sin Sønn for på denne måten å sette oss fri. Han seiret over djevelen, døden, synden for oss. Så ble hele verden forsonet og all synd ble forlatt. *For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. Joh 3,16* Syndenes forlatelse gjelder deg i dag - her og nå.

Så ble Jesus tatt ned av korset. Han døde der. Men før det skjedde ropte han ut: *Det er fullbrakt!* Men graven var heller ikke noe blivende sted. Gud reiste ham opp og dermed var vi alle rettferdiggjort. Ved troen blir så langfredagens lidelse og død til liv for oss.

Jesus glemmer ikke hva han ofret for oss. Korsfestelsens merker bærer han i sine hender og føtter, i sin panne, på sin rygg og i såret i siden. Han sitter ved Faderens høyre hånd og ser oss inntegnet i naglemerkene i hans hender og føtter. Han glemmer oss ikke. Gud være takk!

Amen